

ЗАШТО СЕ СРБИ НЕ БИ УЈЕДИНИЛИ— као што су се ујединили Немци

14.07.2017.

Не подразумева се да се питање уједињења Срба решава сада и овде, али то мора да буде један од циљева српског народа у некој ближој или даљој будућности, о таквим стварима се размишља на дуже стазе, сматра др Милош Ковић.

Победник првог састанка Путин—Трамп је руски председник, то је била нека врста светског спектакла. Али поставља питање с ким руски председник треба да разговара и да ли је амерички колега права адреса, јер је **одмах по његовом повратку у САД Бела кућа наставила стару политику према Русији — војног опкољавања**, каже за Спутњик историчар др Милош Ковић, ванредни професор на Филозофском факултету.

Шта Трамп ради

Да ли је онда Трамп уопште дорастао улози председника САД?

— Трамп се буквално тетурa под ударцима те такозване дубоке државе и напади долазе из медијског естаблишмента који је тесно повезан са универзитетским светом, а постоје и обавештајне структуре. Из свега тога амерички грађани, укључујући и њега, не могу да се ишчупају. У међувремену је и Трамп почео да говори о мешању Русије у америчке изборе, али подсећам да се **САД мешају унутрашње ствари свих земаља света. За време његовог мандата остаће забележено да је Црна Гора била увучена у НАТО, следећа је Македонија, а Срби трпе озбиљне ударце од НАТО-а**

Само неколико дана после охрабрујућег сусрета у Хамбургу, Конгрес САД разматра санкције Москви, а Бела кућа их подржава...

— Тренутно се одвијају војни маневри НАТО-а у Бугарској, у Румунији су размештене „Патриот“ ракете, војници Алијансе су и у Украјини, то све показује да светски мир у овом тренутку зависи од стрпљења руских државника. САД су биле спремне да изазову трећи светски рат због Кубе, ово је сада само игра живаца у којој Вашингтон спроводи апсолутно агресивну политику која води ка великој светској конфронтацији. Мислим да је НАТО уласком у бивше совјетске републике прешао ту црвену линију у односима са Русијом. Не треба занемарити да САД отворено угрожавају и суверенитет и интегритет и Кине, али и Ирана, и то води ка великом светском конфликту који један сусрет Путина и Трампа може да ублажи, али не и да спречи.

У Истанбулу је одржан и Светски нафтни конгрес, а председнику Србије је турски колега обећао да ће на јесен довести 150 турских инвеститора. Могу ли они да помогну нашој економији?

— Далеко је то од решења проблема наше економије. Само се понавља прича о страним инвестицијама. Нико нема ништа против њих, али се намеће питање како и под којим условима. Шта је српски национални интерес ако то није интерес наших радника, од чега ћемо да хранимо породице. Не мислим само на радничке у „Фијату“ него и у микро-фирмама, па чак и на Универзитету.

„Стране инвестиције“ су лепе речи, али је то такође и мантра коју слушамо већ двадесет година, од које смо добили пропалу економију и колонијални статус у који је Србија запала. Политичка страна ове приче је занимљивија, јер најављује наставак сарадње Турске и Русије и то би могло да донесе одређену стабилност Балкану. Ако би Турска престала са конфликтима са Русијом, Иран, који је близак Русији и који је за време рата имао озбиљан утицај у Сарајеву, могли би да омогуће да дође до компромиса. Не треба, међутим, заборавити да су геостратешки Турска и Русија противнице од краја 18. века до дана данашњег и да само постоје међуфазе добрих односа, али историја је као квадрил, игра у којој се стално мењају партнери.

Повезивање региона

Радници крагујевачког „Фијата“ су штрајковали, какав епилог очекујете?

— Занимљиво је да се данима поводом тог штрајка нико није оглашавао па чак ни опозиција и то је за њу пенал, што значи да се бавимо нерелевантним темама. Како смо дошли у ситуацију да радници у Крагујевцу могу да бирају између плате од триста евра и нуле? Дуже се кука и мотика на српске тајкуне и на томе се зарађују политички поени, али бих се сагласио са правником и економистом Бранком Павловићем да је Србија у рукама странаца. Како смо дошли до тога да смо демонтирали своју привреду, растурили и продали за шаку долара оно што су градили наши очеви и мајке?

Можда нисмо то сами урадили, можда су нам наметнули...

— То је оно питање шта се догодило деведесетих под маском пропасти комунизма и нарочито под идеолошким притиском антикомунизма. Људи су се одрицали себе и свега што су радили, примарно се ствар одиграла негде у умовима. Имали сте комбинован притисак разарања Југославије и СССР-а са економским притисцима. **Џефри Сакс** је признао да нису исти критеријуми примењивани за дугове Југославије и Совјетског Савеза са једне стране и осталих источноевропских земаља. То је игра која нам је наметнута, али ми смо је прихватили и сада после 20-30 године склапамо крхотине разбијеног огледала. Историчари покушавају да схвате шта се догодило, али **никад није касно да повучемо ручну кочницу.**

У Трсту се одржао Самит лидера Западног Балкана. Аутори идеје о новој економској унији виде као рађање нове мини-Југославије и Србију као нову предводницу?

— Не могу да будем противник економског повезивања наших простора и противник свега што ради актуелна српска влада да бих био човек који је у опозицији. Економско, али и било које друго повезивање бившег југословенског простора је нешто што свако разуман мора да подржи али не по сваку цену. Наш циљ је економско и културно повезивање са Републиком Српском, Црном Гором и Македонијом и свака врста насиља мора бити искључена у старту. Треба на демократски начин да се разговара о судбини Републике Српске и Црне Горе која је однедавно у НАТО-у.

Колико је Македонија далеко од чланства у НАТО-у?

— Нажалост, није далеко, то је питање активности Русије у тој земљи и Црној Гори. То је озбиљан ударац за проруске политичке снаге у Србији, Црној Гори и Републици Српској.

Логично питање је зашто је легитимно разговарати о националним интересима Албанаца и о „Великој Албанији“, а не о истим националним интересима Срба. Што је било легитимно да се уједине Источна и Западна Немачка? Не подразумева се да се питање уједињења Срба решава сада и овде, али то мора да буде један од циљева српског народа у некој ближој или даљој будућности, о таквим стварима се размишља на дуже стазе.

Историчари траже истину о Сребреници

Да ли Срби умеју да размишљају на дуже стазе?

— Стари, добри, дисидентски Београд из '80-их и '90-их још постоји, срећем много мудрих људи, неки су и гости Спутњика. Тај Београд је жив и он размишља, то је град који је патриотски, европски, светски, који нема комплексе и размишља о интересима Србије и српског народа. Имате много људи који размишљају дуговечно, али ми то не видимо у нашем управљачким елитама, како овим сада тако и у оним предходним.

Склањају ли се онда они свесно и намерно из управљачких кругова?

— Бојим се да се добар део наше критичке јавности намерно склања, људи неће да иду у политику зато што је концепт странака по многима већ потрошен. Видимо све те уморе све те уморне генерације које су се сломиле, али свака генерација мора да мора да крене и ако треба да се сломи или да победи, ту нема много избора, таква је била историја целог српског народа. Ми ћемо сутра морати да одговоримо деци где смо били шта смо радили кад су нам земљу растурали, када су нас пљачкали и зашто смо узимали кредите.

До када ће обележавање злочина у Сребреници пратити политички говори?

— То се неће скоро догодити, јер она има светско-историјски значај. И данас у западним медијима пре него што се крене у нове ратничке походе, имате стално позивање на Сребреницу: „Нећемо ваљда да дозволимо још један такав злочин?“ Упоредјују је чак и са Косовом, јер су тамо благовремено интервенисали и успели да избегну Сребреницу. Она је важна за западњачко јавно мњење, јер је изговор за нове крсташке походе у којима углавном страдају муслимани из Сирије и Либије, то је тај цинизам Запада. Стално треба да постављамо питања шта је са српским жртвама у општинама Братунац, Сребреница и Милићи. Да ли је могуће да људи на Западу или у Сарајеву мисле је бесплатно убити Србина и што би беле мараме биле скупље и важније од црних, као што се запитао и Милорад Додик. Покушај да се Сребреница изједначи са Јасеновцем је уствари прање нечисте савести.

Друго спорно питање је број жртава, а треће да ли је то био геноцид или није. У Србији нико не спори да је тамо био ратни злочин, али нама историчарима мора да се постави питање у којој мери смо истражили та се десило у Сребреници. Дакле, ми тражимо истину.

Пристали сте да budete део Политичког савета ДСС-а, да ли Ви видите себе као интелектуалца који даје свој залог историји?

— Србија има демографски суноврат који се заснива на бежању младих из земље. А шта смо учинили да се то промени? Можете да иступати јавно, али политички простор и даље попуњавају политичке странке хтели ми то или не. Верујем да иза политичке странке мора да стоји идеја и вера у идеале. Идеали на које се позива ДСС највећим делом су и моји. Социјално, политичко и национално ослобођење су једно и то је фалило ДС-у када је била на власти заједно са Г17 плус и сличним странкама. Мислим да и у Демократској странци сада сазрева свест о томе да је неолиберализам донео више штете него користи земљама као што је наша. Ово би можда требало да буде схваћено као позив свим људима који желе добро својој земљи да улазе у политику. Ја нисам ушао политичку странку, људи су то погрешно можда схватили, водићу Политички савет и поносан сам на то. Моја позиција је да саветујем председника странке и остале чланове. Поред мене Савет ће чинити веома виђени људи чија имена је рано да откривам, али сам и због њих пожелео да будем део тог друштва. Постоје пријатељи, чије позиве не одбијате, наћи ће се у Политичком савету ДСС-а. Ту смо да помогнемо, да видимо шта можемо да урадимо за ту странку, то јест за своју земљу.

Извор: sputniknews.com